

Olv.: Sir 3,19-21.30-31 – Zsid 12,18-19.22-24a – Lk 14,1.7--14
Példabeszéd a főhelyekről

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Jöjj Szentlélek Úristen, ... - énekeltük!
Iskolaév kezdete van!

Isten hozta a Testvéreket!

Azok helyett is énekeltük ezt az éneket, akik most nincsenek itt. A keresztény iskolákban ilyenkor évnyitó van, gondolom, ott vannak. Azok helyett is énekeltük, akik nem ismerik ezt az éneket és nem is gondolnak arra, hogy az Isten kegyelmére szükségünk van! Sajnos olyan világban élünk, ahol úgy gondolják, a tudás elegendő az ember boldogulásához és az ember boldogságához. A tudásnak semmi köze a boldogsághoz, a boldoguláshoz még kevesebb!

A mai reggelen gondoljunk arra a sok-sok fiatalra, akik hitünk szerint a jövőt jelenítik meg! Jól tudjuk, hogy ez csak abban az esetben lehetséges, ha sziklára építik az életüket, értékekre, elsősorban isteni értékekre. Az isteni értékek mellé még odatehetjük az emberi értékeket is.

Imádkozzunk azokért,
akik ma sok-sok várakozással indulnak el ezen az úton!

Szentbeszéd

Elérkezett hozzátok az Isten országa!

Kedves Testvérek! Jézus az első alkalommal ezzel az örömhírrrel lépett közénk! Tanítása során nagyon sokat beszélt az Isten országáról. Többek között ezt mondta: Isten országa köztetek van! Az Isten országa bennetek van! Ma oly sokszor kérlek számon a keresztény örökséget itt Európában, ne felejtsük el, ebben az Isten országának az értékeiről van szó.

Isten országa itt van Európában?
Isten országa itt van az európaiakban?

Az Isten országának értékeit kérlek számon a hitetlenek, a pogányok! A kérdés az: mennyire igaz az, hogy az Isten országa ebben a világban jelen van minimum annyira, mint a kovász! Isten országa bennünk van a mi jócselekedeteink által, amikor nem magunkat keressük, hanem valóban a jóságos Istent szeretnénk megmutatni egymásnak és a világnak is!

Valóban látható az Isten országa
egy-egy jócselekedetünk által!

A mai vasárnapon nagyon fontos üzenetet küld nekünk az Egyház az Isten országával kapcsolatosan. Talán így is mondhatnám, az Isten országának alapkérdéséről hallottunk. Mindegyikünknek önmagába kell nézni, hogy ezek az értékek jelen vannak-e az életünkben?

A következő lépés, hogy ezeket meg tudjuk-e mutatni egymásnak, legalább annak, aki mellettünk ül itt a széken. Valamiképpen a mi emberi kapcsolatainkban ennek jelen kell lenni!

Jézus tanítását figyeljük. Jézus többek között gyakorta emlegette: Isten országa olyan, mint egy ünnepi lakoma, ahol együtt étkeznek és valóban együtt örvendeznek. Hallottunk az evangéliumból ezzel kapcsolatosan egy rövidke történetet. A lakoma a görög világhoz különösképpen is hozzátartozott, a zsidó világhoz úgyszintén. Ha szűkítjük, vagy bővítjük a kört, az ázsiai emberek világához sokkal jobban hozzátartozott a lakoma.

Valójában itt az élelem fontosságáról van szó. A mi életünkhöz már nem tartozik úgy hozzá, mint ahogy az ő életükhöz hozzátartozott, de még ma is igen sokszor azt mondják, hogy azért indulnak el milliók, mert éheznek. Valami gondjuk van az élelemmel, mi meg naponta tonnaszámra dobjuk ki az utcára. Mindenesetre a lakoma mindig megdicsőítette a meghívót!

Annál nagyobb volt a meghívó dicsősége, elismertsége, minél tehetősebb vendégeket hívott meg. Valójában a méltóságok, a nagyok kaptak meghívót, ők jelentették a meghívó gazdagságát is. Hallottuk azt, hogy ezek az emberek keresték a helyüket. Nem volt mindegy, hogy hol volt az a hely a lakomán, amit maguknak szántak.

Most tegyünk nagyon nagy lépést ebből a világból az Isten országának világába. Jézus sokszor hivatkozott Isten országával kapcsolatosan arra a lakomára, ahol Isten a meghívó és mindenkit hív. Gondoljunk Jézus Krisztus búcsúlakomájára, amely csodálatosan kibontotta a lakoma üzenetét a világ számára. Jézus az utolsó vacsorán megkoronázta tanítását a lakomával kapcsolatosan, amikor az utolsó tanítását hagyta az apostolokra.

Nagyon egyszerűen ez volt Jézus üzenete: Köztetek ne így legyen! Köztetek ne úgy legyen mint a világban, ahol az emberek keresik a legjobb helyeket. Nálatok ne így legyen, hogy az emberek azt gondolják, attól függ minden, hogy a lakomán ők hol kapnak helyet.

***Jézus azt mondja:
Aki legnagyobb, az legyen a legkisebb!
Aki úr, az legyen a többi szolgája!
Aki gazdag, az legyen a szegények barátja!***

Egészen más ennek a jézusi lakomának a légköre, mint a pogány lakomák légköre. Röviden így lehet összegezni: a kicsinyek nagyságáról van szó ezen a lakomán. Szűzanya a hálaadó énekében megénekelte Isten hogyan gondolkodik a nagyokról és a kicsinyekről. Nekünk azon kell elgondolkodni:

***Hogyan gondolkodunk ebben a világban
az Isten országának ranglistájáról,
az Isten országának értékrendjéről?***

Van emberi bölcsesség és van isteni bölcsesség. Az emberi bölcsesség - talán így mondható – valamiért valami. Az isteni bölcsesség: a szeretet túláradó, pazarló gazdagsága! A szeretet áradása, amely előlegez, amely kockáztat és tudomásul veszi azt, hogy hála, viszont-szeretet nagyon kicsiny aránya jelentkezik vissza.

***Isten országának értékrendje ez az új rend,
ez a mai vasárnap alapüzenete: az alázat!***

Az alázat latin fogalma: militasz. Ebben a szóban a humusz szó rejtőzködik, jelentése: a föld, a termőföld, az a föld, amelyből az élet kisarjad. A humilitasz azt jelenti fogalma szerint, hogy az ember nem rugaszkodik el a földtől. Az ember bevallja, hogy a földhöz tartozó lény.

Az ember azt is tudja, hogy ezen a földön igazából nincsenek kicsinyek és nagyok az Isten előtt. Ezen a földön annak az előlegező, kockáztató szeretetnek van lehetősége, amely az alázat titka, amely meg tudja változtatni a világ légkörét is, mert az Isten országa nem a sokak közössége, mert az Isten szeretete bennünk van, nem a tömegek sajátja.

Az alázat nagyon egyszerű magyarázata, hogy a földhöz tartozunk. Ne higgyük, hogy ettől a földtől mi elrugaszkodhatunk és akár megtagadhatjuk azt, hogy földből valók vagyunk és a földhöz tartozunk. Ha teológiailag akarom megfogalmazni ezt az üzenetet:

***Az alázat titka az istengyermekség titka!
Az istengyermekség pedig az istenszeretet alázata!
Az áldozatvállalásra kész részvét alázata!***

Az istengyermekség titka az istenkapcsolatunkat és az emberkapcsolatunkat jeleníti meg. Az istenkapcsolatunk lényege, hogy az ember alázatában elfogadja, hogy az Istenhez tartozik! Ez azt jelenti, hogy befogadja életébe az Isten szeretetét. Ez az isteni szeretet meghatározza az ember gondolkodását és meghatározza következképpen az ember tetteit.

Ennek kapcsán lehet azt mondani, hogy a mi életünk a Jóistenről szóló üzenet! A mi jótetteinkben a Jóisten jelenik meg ebben a világban! Ha ezt sikerül megtenni, akkor a Jóisten ismerős lesz a világban! Akkor sokak számára meg tud jelenni az Isten és sokaknak lesz ígéret, remény és biztatás!

***Az istengyermekség titka az emberi kapcsolatok kifejezője is:
Az áldozatvállalásra kész részvét alázata!
Ezt nagyon komolyan végig kell gondolni!***

Temetésekkor odamennek a búcsúzóhoz: fogadja őszinte részvéteket. Soha ne mondják, mert nem tudunk részt vállalni annak az embernek a fájdalmában, szomorúságában. Ezért mondom így: az áldozatvállalásra kész részvét alázata. A részvét nem szó kérdése, hanem az áldozatkészség kérdése.

***Az emberi kapcsolatunk világában
az alázat
az emberi világunk problémáinak kérdését
teszi a középpontba!***

Az emberek között ne legyen egyenlőtlenség, az emberek közötti ellentétek, különbségek valamiképpen megszűnjének. Ez az emberi világunkban az alázat kérdése! Igen sokba kerül! Az alázat az áldozatkészség a részvétben, egymás életében való részt-vállalás kérdése!

***Az Isten országának értékrendjét kérjük rajtunk számon:
az alázatot!
Az Istennel való kapcsolatunkat!
Az egymással való kapcsolatunkat!
Egyszerűen azt, hogy jelen legyen a világban a jóság!***

***A jóság a Jóisten!
Ha mi a jócselekedeteinkben fölismerjük ezt,
akkor nemcsak jót teszünk,
hanem valóban a Jóistenről tanúskodunk ebben a világban!***

***Higgyék el, a világnak Istenre van szüksége!
Vagy meg tudjuk mutatni a világnak, vagy istentelenül élnek!***

***Imádkozzunk ezen a szentmisén különösképpen is azért,
hogy hozzunk végre olyan gyümölcsöket,
amikre valóban szüksége van a világnak!***

+ A M E N +

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Isten áldásával megyünk el mindig innen a templomból! Végre értsük meg, hogy a kereszténység nem a templomon belülre való! Egyre kevesebben jönnek úgyis a templomba. Azért botránkozunk, hogy Németországban megszüntetik a templomokat, nálunk még építenek is új templomokat, csak éppen üresek. Nagyon fontos lenne, ha felfognánk, hogy nem azért jövünk a templomba, mert megszoktuk, hanem azért, mert ma a világban a keresztényekre sokkal nagyobb szükség van, mint a falat kenyérre!

Elkezdődik a tanítás a gyerekek számára, gondoljunk arra, hogy legyen vége a karrieristák programjának. Ne karrieristákat neveljenek, hanem boldog embereket! A lehetőségek sokkal, de sokkal nagyobbak, mint valaha Magyarországon és egész Európában, közben az áldozatkészség, az egymással való kapcsolat - ami lemondásra épül - egyre szegényesebb!

***Többet imádkozzunk azért,
hogy az iskolák is, a szülők is rádöbbenjenek arra,
hogy Isten előtt felelősek!***

+ Á L D Á S +